

[Indenrigsministeren.]

øgelse af den samlede Afgift paa mellem 80 000 og 90 000 Kr., dog i det første Aar noget mere.

Det foreslaas, at Loven skal træde i Kraft den 1. Juli 1938.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Bjerring: Efter Indenrigsministerens udførlige Redegørelse for Lovforslagets Indhold kan jeg fatte mig ganske kort. Jeg kan gøre det med saa meget bedre Samvitighed, som jeg er af den Anskuelse, at Tingets Medlemmer har faaet tilstrækkeligt med lange Taler og lange Diskussioner. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister har stillet i Udsigt, at dette store Spørgsmaal, som Apotekervæsenet jo maa siges at være, vil blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse i en Kommission, naar Afviklingen er foretaget, og jeg vil haabe, at det i denne Kommission vil blive behandlet ud fra et Samfundssynspunkt og ikke alene ud fra Apotekernes Interesser.

Inger Gautier Schmit: Da Rigsdagen i 1932 gennemførte Loven om Apotekervæsenet og Loven om Apotekeravgiften, løstes et meget vanskeligt Spørgsmaal. Spørgsmaalet var vanskeligt, fordi saa mange modstaaende Interesser skulde forenes, men ved en overordentlig god Forhandlingsvilje fra alle Sider lykkedes det at naa til et Resultat, som baade Indehaverne af de personelle og reelle Apoteker og — hvad mere var — de Farmaceuter, der arbejder i Apotekerne, saavel som Rigsdagen i det store og hele var tilfredse med. Den hurtige Afløsning, som har fundet Sted siden 1932, viser da ogsaa, at der har været et godt Grundlag at arbejde paa — den højtærede Minister oplyste netop nu, at de to Trediedele af de reelle Apoteker allerede var afløst.

Det var Forudsætningen, tror jeg, jeg kan sige, at Rigsdagen, indtil denne Afløsning var tilendebragt, ikke skulde gennemføre flere Lovforslag om Apotekervæsenet, idet det var Meningen, naar Afløsningen var tilendebragt, at optage en generel Drøftelse af enkelte store Omraader inden for Apotekervæsenet, herunder hele Afgiftsspørgsmaalet, Pensionsspørgsmaalet og Spørgsmaalet om den Subvention, som derunder praktiseres.

Vi beklager, at Ministeren ikke har ventet til den fulde Afløsning, thi da vilde Øjeblikket have været til at tage alle disse

af mig tidligere nævnte Spørgsmaal op til fuld og færdig Behandling. Dette vil kun blive stykkevis og delt, og det er saa meget mere uheldigt, som det hos Apotekerne har vakt en stærk Uvilje, at Ministeren er gaaet imod det, som man havde forstaaet var hans Mening, nemlig at vente, til hele Afløsningen havde fundet Sted. Havde Apotekerne været vidende om, at Ministeren vilde gaa til denne Begrænsning af deres Indtægter, vilde de maaske ikke have været saa villige til at gaa med til den Udgiftsnedsettelse, som nu skal finde Sted i Juli i Aar.

Hermed vil jeg ingenlunde sige, at der bliver frataget disse Apotekere Penge, som de muligvis ikke kan undvære, det er slet ikke min Mening. Men jeg synes, Ministeren bryder den Linie, der hidtil har været fulgt i hele denne Sag; hidtil er man gaaet den gode Forhandlingsviljes Vej, og dette førte i 1932 til særdeles gode Resultater. Ved at gennemføre dette Lovforslag, meget imod Apotekernes Ønske, kommer der en vis Uvilje frem i disse Kredse, og man kan derfor ikke vente en saa god og villig Forhandling, naar man, efter at Afløsningen har fundet Sted, skal gaa til den afsluttende Forhandling om hele Apotekerspørgsmaalet. En saadan Forhandlingsvilje vilde vi gerne have set, og derfor beklager vi, som sagt, at man paa et ubelejligt Tidspunkt er kommet med dette Forslag, som kunde have ventet, til den endelig afgørende Forhandling om Apotekervæsenet finder Sted. Vi maa derfor stemme imod Lovforslaget.

Bindsløv: Der er næppe nogen i dette høje Ting, der paa Forhaand vilde mene, at det ikke paa et givet Tidspunkt vilde blive rimeligt at gaa til en Forhandling om Ændring i Loven om Apotekeravgifter og Tilskud fra Apotekerfonden. Men ved enhver Ændring af en Lov vil det være naturligt at se paa, om nu ogsaa det rigtige Tidspunkt er valgt, og i dette Tilfælde kan man med Sikkerhed sige, at Regeringen har valgt et urimeligt Tidspunkt. Det er kun 5 Aar siden, at vi fik denne Lov, og det var den naturlige og selvfølgelig Forudsætning for Gennemførelsen af Loven dengang, at en Revision først blev foretaget, naar Afløsning af de reelle Apoteker var tilendebragt. Naar dette Tidspunkt er indtraadt, vil man utvivlsomt fra alle Sider anse det for rimeligt at tage Loven op til Revision, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi under alle Omstændigheder vilde være gaaet til et Revisionsarbejde herom, og at vi ogsaa er villige til det, selv med Gennemførelsen af